

## **Önképzőköri foglalkozás**

2017. március 31. péntek, 15.00-16.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Editkénk tolmácsolásában ma valóságos diák-élményben volt részünk: hosszan hallgathattuk *Az arany ember* Senki-sziget epizódját s a könyv utószavát. Kisdiákként ámultunk nagy írónk ábrázolóművészetén, kifejezőképességén, atmoszférateremtő erején; beleéltük magunkat a cselekménybe, az utoljára réges-rég olvasott sorokba.

Herkulesfürdő ugyanígy érdekelt bennünket, s mind jobban fájt valamennyiünknek e csodás, mind természeti-, mind kulturális javakban gazdag táj gyors-lassú pusztulása. Mindaz a csoda, szépség és érték, amelyet már sosem pillanthatunk meg; amelyek felett csupán elhajózni lehet már...

Elolvastuk vigasztalásul Arany János szép balladáját a bájos Rozgonyi Cicelléről Galambócnál, de szóba kerültek más írók is: Csáth Gézát megemlégtünk, de mint Kosztolányi Dezső unokafivérét, a következő órára hagytuk. Danilo Kišről (*A holtak enciklopédiája*) és Tolnai Ottórol (*az Azúr enciklopédista*) is megemlékeztünk, az előbbi művész esetén szóba hozva barátját, Esterházy Pétert is, felemlégetve a novellaadományozás hírhedt eseményét (*Dicső halál meghalni a honért*).

Talán Herkulesfürdő, s annak pusztuló állapota volt a legmegkapóbb s legfájdalmasabb: a fotók ereje, az emlékezés, a múlt ereje: *az eltűnt idő nyomában*...

Legközelebb, a kirándulás előtti utolsó alkalommal Szabadka, Kosztolányi Dezső, Csáth Géza, s majd Temesvár városa lesz a tét.